

веке ми са додѣжъ От бацини ми маргази, От дѣдови ми накази. *Д. 19, 67—69.* Голѣма лова му сми хванѣли, Три мѣсеци го сми чували, Но ела та си го земѣте Че ще веке да го изпущимъ. *ib. 27, 66—69.* Дано ми душа излѣзе Че веке ми са додѣа. *ib. 71, 42—43.* Какъ са веке избѣлиха, Излегоха и си дрехи наденаха. *D. S. 10, 81—82.* Ели ти сѣ веке здодеяло Мене боленъ, сестро, гледаеки, Или дворе, сестро, метеки? *М. 154.* Мошне горко на него паднало, Защо веке не е живо брате. *ib. 159.* Веке му сѣ здодеало. *ib. 183.* Стани ми, стани галена Радо, Векѣ сѣ, Радо, пладнина стори. *ib. 507.* На вторы пѣть наскоро ораѣть подълбоко, а на трѣты вѣкы, колко може да задълбасало. *Пк. 51. (Чръвейчета),* кѣту ся наѣдѣть донасытѣ, пристаѣтъ вѣкы отъ ѣденѣя. *ib. 65.* Нѣкои си лозя давѣтъ еще първажъ годинѣ плодъ, а нѣкои си вторажъ. Нѣ трѣтажъ годинѣ берѣтъ вѣкы гроздие доволно. *ib. 73.* Кѣжель ся казва собствено за увлаченое влѣкно отъ лена и грѣстия, кое съвивѣтъ вѣкы да прѣдѣтъ на хуркѣ. *ib. 83.* Тоа старъ адетъ въ рядка коща са веке прави в наше-то село; а въ село „Лящень“ прави са въ сяка коща и сяка година. *Ч. 113.* Слънце почнало бѣ да заходи Свѣтлы си зары вѣки крѣше. *Гн. 32.* Мене же вышерѣченъ старецъ Милко поглѣдна, сладко ж' изрѣче; „Сынко! азъ ти 'сѣмъ вѣкы отъцъ“. Чядо свое мя той нарѣче! *Гн. 103.* Ама по единъ пѣть (*свинче-то*) искочи изъ порта-та и нѣе не го видѣхме вѣкѣ. *Л. Д. 1872 р. 166.* Му бѣше омръзнало вѣкѣ да ги слуша. *ib. р. 167.* Послѣ спяхин почнажи да продаѣтъ на селцы мѣста за нивы и ливады кон вѣкы сѣ' были тѣхни. *Пк. 41.* Дойдоха си вейке ду той бялъ Дунавъ. *Вс. 6.*

Векия *имя соб. женск.* Расна Векия порасна. *D. S. 7, 4.*

Векѣси — а'шяри* кылограммъ (1000 грамма). *Л. Д. 1875 р. XXXI.*

Векилинъ Векиль* (*vekl, s. a. Action de substituer un autre à sa place pour la gestion de ses affaires*) с. м. намѣстникъ: Схазинанъ, като си натажмилъ добръ държавата, оставилъ векиль на мѣстото си одного отъ найвѣрнитѣ си князове за да управлява царство-то сѣщо като него. *X. I, 9.*

Вѣкувамъ *гл. дл. я вѣченъ:* Работи като че щенъ вѣкувашъ а бѣди честенъ и моли ся Богу като че щенъ умрешъ утрѣ. *Л. Д. 1873 р. 252.*

Вѣкѣ с. м. вѣкѣ, жизнь: Той що ме мене, джанимъ, целива, Дай ми го, мили боже, на яве, Векъ да поминамъ, боже, сосъ него. *М. 340.* Тая да земамъ, мила нанке, севда да поминамъ, —, векъ